

J.nr. 13-6616118
Den 17. december 2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på § 9 spørgsmål 2 af 12. december 2013 til aktstykket 55.

.

Jonas Dahl / Frank Høj Jensen

Spørgsmål

”Vil ministeren oplyse, hvad de tidligere restancer ville have været med de nye opgørelsesprincipper?”

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

”Ændringen i praksis vedrørende opgørelse af indtægter fra selskabsskatter har alene regnskabsmæssig betydning og påvirker ikke direkte restancestatistikken.

Uafhængigt af den regnskabsmæssige ændring sker der en ændring i SKATS opgørelsesmetode af visse af SKAT egne restancer jf. nedenfor:

SKATS egne krav, som endnu ikke kan inddrives efter inddrivelseslovens regler og restancer, der er modne til inddrivelse, har hidtil været håndteret i de samme it-systemer. Det har medført u hensigtsmæssigheder ved opgørelsen af skatte- og afgiftsrestancerne størrelse idet restanceopgørelsen har indeholdt beløb, hvor virksomheder efter skatteforvaltningslovens § 51 har fået henstand med betalingen indtil skattesagen er endeligt afgjort, fordi virksomheden har klaget over skatteansættelsen. Sådanne beløb, der forud for idriftsættelse af det nye inddrivelsessystem EFI udgjorde 14.342 mio. kr., kan ikke inddrives efter reglerne i inddrivelsesloven og indgår følgelig ikke i EFI og dermed heller ikke i de fremtidige restanceopgørelser. Med denne statistiske ændring for så vidt angår ligningsmæssig henstand udtrykker restancestatistikken alene de krav, der reelt er sendt til inddrivelse, og opgørelsen af de offentlige restancer er hermed ensartet både for SKAT og øvrige fordringshavere. Såfremt SKAT vinder skattesagen og kravet ikke bliver betalt, vil kravet til den tid indgå i restanceopgørelsen.

Skatteudvalget er forhåndsorienteret om denne statistiske praksisændring.”